

Johann Jacob Döbel

**Rector Universitatis Rostochiensis Johannes Jacobus Döbelius, Med. Doctor,
Professor Publicus ... Ad eundem Exequias, Quas ... Catharinae Tarnoviae, Viri ...
Dni. Enochii Svantenii, S. S. Theol. Doctoris ... relictæ viduæ, ceu Matri
desideratissimæ, Liberi moestissimi paratas cupiunt, Omnium ordinum Cives
Academicos ... invitat**

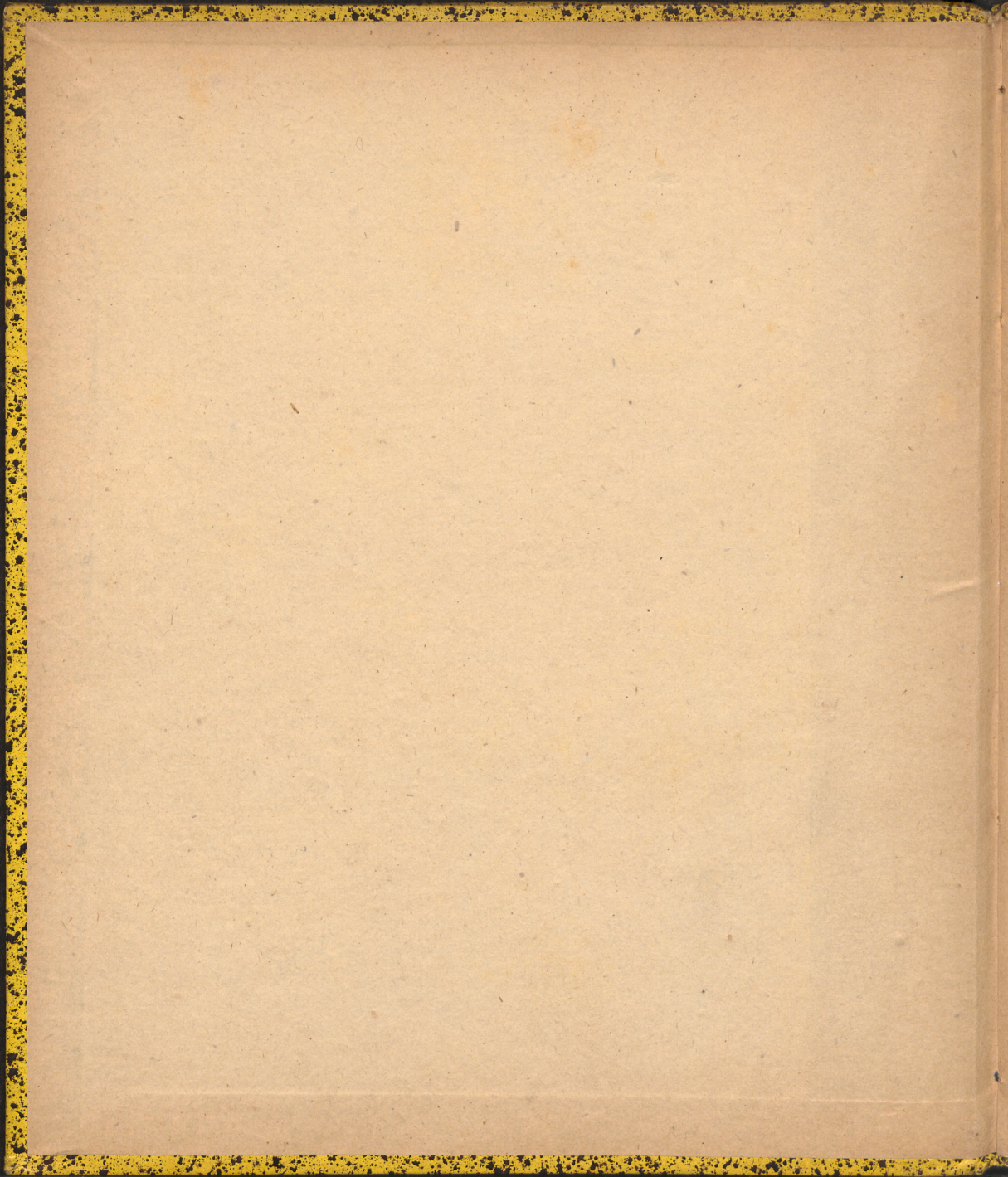
Rostochii: Kilius, [1675]

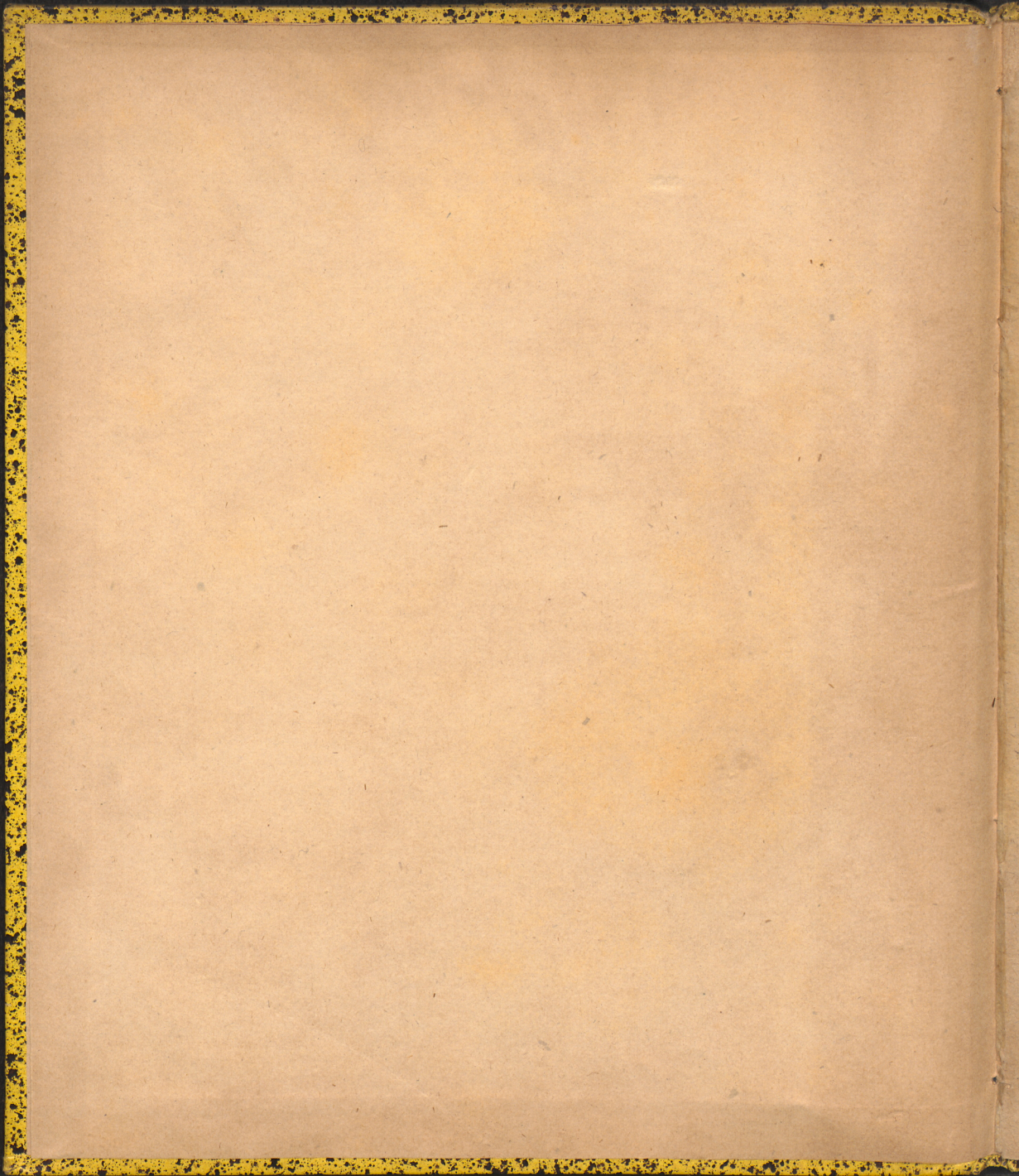
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn776808834>

Druck Freier Zugang

Döbel, J. J.
in Cath. Tarnow
vid. E. Suanten.
Rostock 1675.

46.
RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
JOHANNES JACO-
BUS DÖBELIUS,

Med. Doctor, Professor Publicus,
Poliater, & Facultatis suæ DECANUS,
Ad eundem Exequias,

Quas

Matronarum Clarissima,

CATHARINÆ
TARNOVIAE,

VIRI Plurimum Reverendi, Amplissimi, atq. Excellentissimi,

DNI ENOCHI SVANTENII,

S. S. Theol. Doctoris, & P. P., Symmystæ

nuper, apud nos, per triginta pene annos,

fidelissimi

relictæ Viduæ,

seu Matri desideratissimæ,

Liberi mœstissimi paratas cupiunt,

Optimum ordinum CIVES ACADEMICOS,

studiosè & benevolè invitat.

ROSTOCHII, Typis JOHANNIS KILII, Universit. Typ.

25

4

UNIVERSITÄTIS ROSTOCHENSIS
JOHANNES JACO-
BUS DÖBELIUS,
Med. Doctor, Professor Publicus,
Rector, & Facultatis Decanus
Ad eum hunc Regens

Matronam Christianam
CATHARINAE
TARNOVIAE

1711 Pinarum Rectoris, amplissimi ac Excellentissimi
DNI ENOCHI SVANTENII,
S. S. Theol. Doctoris, & P. P. Symonis
Rectoris, quod nos per triginta annos
liberum professorem hunc cognovimus
Sen. Meriti desiderabilis,
Ordinum omnium CIVIS ACADEMICOS
in hoc h. benevolentem

ROSTOCHII, Typ. JOHANNIS KLUG, Universit. Typ.

Mbrarum ratione diei horas apprimè notari, conspeximus nuper: nunc ipsas Mundi plagas, majorumque Luminarium magnitudinem videamus determinari. Præter alia adducta loca, Syenem Oppidum, quod fuit supra Alexandriam, quinque millibus stadiorum, adducit Plinius: in quo, solstitii die medio, nullam jactam testatur Umbram, sed potius puteum ejus, experimenti gratiâ factum, totum illuminatum. At verò omnes, sub Æquatore, vel inter Æquatorem etiam & Tropicos habitantes, Ἀμφιουμιοι quidem, Biumbres vocantur; quòd geminam, per annum, septentrionalem & australem umbram meridianam spargant: iidem tamen Ἄσκιοι quoq;, Inumbres, audiunt; quod Solem, in principio Arietis & Libræ, verticalem habentes, nullam, nisi sub pedibus observent. Contra, sub ipsis versantes Polis, Ἐπίσκιοι, Circumumbres merito appellantur: ob Umbram, quam in Orbem sive omnes Horizontis partes fundunt. Sapiientis animus, quo evehitur altius, hoc se gerit submissius atque, à vanitatum ostentatione alienus,

*Contrahit, vento nimium secundo,
turgida vela.*

20(2

Horat. I. R.
Od. 10.

Ex

Ex adversis secunda; ex secundis adversa communiter nascuntur. Novit sapiens, lætioris fortunæ radio, minantis simul & novercantis Umbram jungi, placitumq; esse moderatorum Supremo,

Ut incommodi plus, maliq; illicò adfit, boni si quid obtigis.

Inspidus contra suam apud se felicitatem concoquere nequit: quin, tinnientis instar vasis, in Mento eam sapius, quàm Mentegerit & velut non quivis facilè fert abundantiam vini; sic neque Hic blandimentum Fortunæ, Sub Tropicis & circulis Polaribus existentes, *Ἐπερόσοις*, Alterumbres sunt, qui unicâ tantùm Umbrâ gaudent meridianâ: Septentrionali, si sub Cancrî; Australi, si sub Capricorni fuerint Tropico constituti. Haud abs remirabantur Arabes, qui, adversus Cæsarem, à Pompejo in auxilium vocati, ante egressum è Zonâ torridâ, Umbram sequentem; post egressum, antecedentem notarant, inque temperatâ septentrionali observarant,

Lucan. III.

248.

Senec.

Epist.

Umbras nemorum non ire sinistras,

sive versus Meridiem, velut in Patriâ, non ferri. Antecedit nos aliquando Gloria, Virtutis Umbra, visendamque sese offert: aliquando in averso est, majorque, quo serior, ubi invidia secessit. Catonem Civitas ignorabat, respuebat, nec ante, quàm perdiderat, intelligebat. Sed tamen, velut in prosperis non tumidus; ita nec in adversis timidus est Sapiens: quin, Scarabæi Umbram ridens, suâ se Umbrâ metitur, fructum Virtutis uberrimum ratus: fecisse virtuosa, inque silentio meminisse. Literas, à Philippo acerbius scriptas, ubi, post conflictum, apud Cheronæam habitum, accepisset Archidamus, Agefilai filius; ad suam Macedonum Regem Umbram fertur remisisse, quam haud seipsâ, post victoriam, majorem respondit. Est scilicet ipsi

Virtus

*Virtus pretium sibi, solaque late
Fortuna secura nitet, nec fascibus ullis
Erigitur, plausuue petit clarescere vulgi,
Nil opus externa cupiens, nil indiga laudis,
Divitiis animosa suis, immotaque cunctis
Casibus, ex altâ mortalia despicit arce.*

*Claudian.
Panegy.
in Theod.
Consers.*

Miramur meritò Sphingem, & Pyramides Ægyptias;
quarum minima, athiopicis lapidibus, CCCLXIII.
pedibus, inter angulos surrexit. Nec minus Thaletem
miramur: qui mensuram altitudinis earum, omniumq;
similium invenit, Umbram metiendo, quâ horâ par esse
corpori solet; uthodie cujusvis corporis perpendiculari-
ter erecti altitudinem, facillimo queamus negotio, ex
hac Umbrarum ratione indagare. Sed admiratione dignius
est: quod ipsam & Luminarium majorum, in cælo ex-
istentium, & terraquei Globi magnitudinem figuramq;
Umbra valeat adumbrare. Terramne Luna, an hæc ma-
gnitudine illam superet; doctiorum in disquisitionem ve-
nire solet. Verùm enim verò, cum tres sint Umbrarum
figuræ, constatq;, si per lumen sit materia, quæ jactat
Umbram; Columnæ effigie jaci, nec habere finem:
si minor materia, quam lux; metæ existere effigiem,
in cacuminis finem desinentem: si verò major mate-
ria, quàm lumen; turbinis recti schema exhiberi, cu-
jus imum sit angustissimum, & longitudo insuper in-
finita: talis autem cernatur umbra, deficiente Lunâ;
palam omninò fit, & tacitis quidem ipsius Naturæ in-
diciis, superari magnitudine Lunam, ut nullus ulte-
rior relinquatur dubitationis locus. Nec minus, de
Terraquei globi figurâ hæsitanti, Umbra scrupulum
eximet: si parte, quâ globus dictus à Sole est aversus,
deficiente Lunâ, observetur, nullamque tornatilem

*Plin.
XXXVI. 12.
v. Schoer.
amuss.
Ferd.
nand Dec.
IV. Propos.
VI. probl.
VI. p. m.
123. & Joco.
serior. pro-
pos. XXIII.*

*Conf. ad
Magin.
Theor. 1. 2. c.
24. Lans-
berg. in
Uranome-
triâ Line-
mann. De-
lic. Calen-
dariogr.
30. 2. ad
ann. 16. 41.*

Metius l. 1.
Instit. Astr.
s. 1. hypoth.
4. Witte-
kindus,
Sphær. p.
m. 93.
Kecker-
man.
l. 1. Geo-
gr. c. 2.

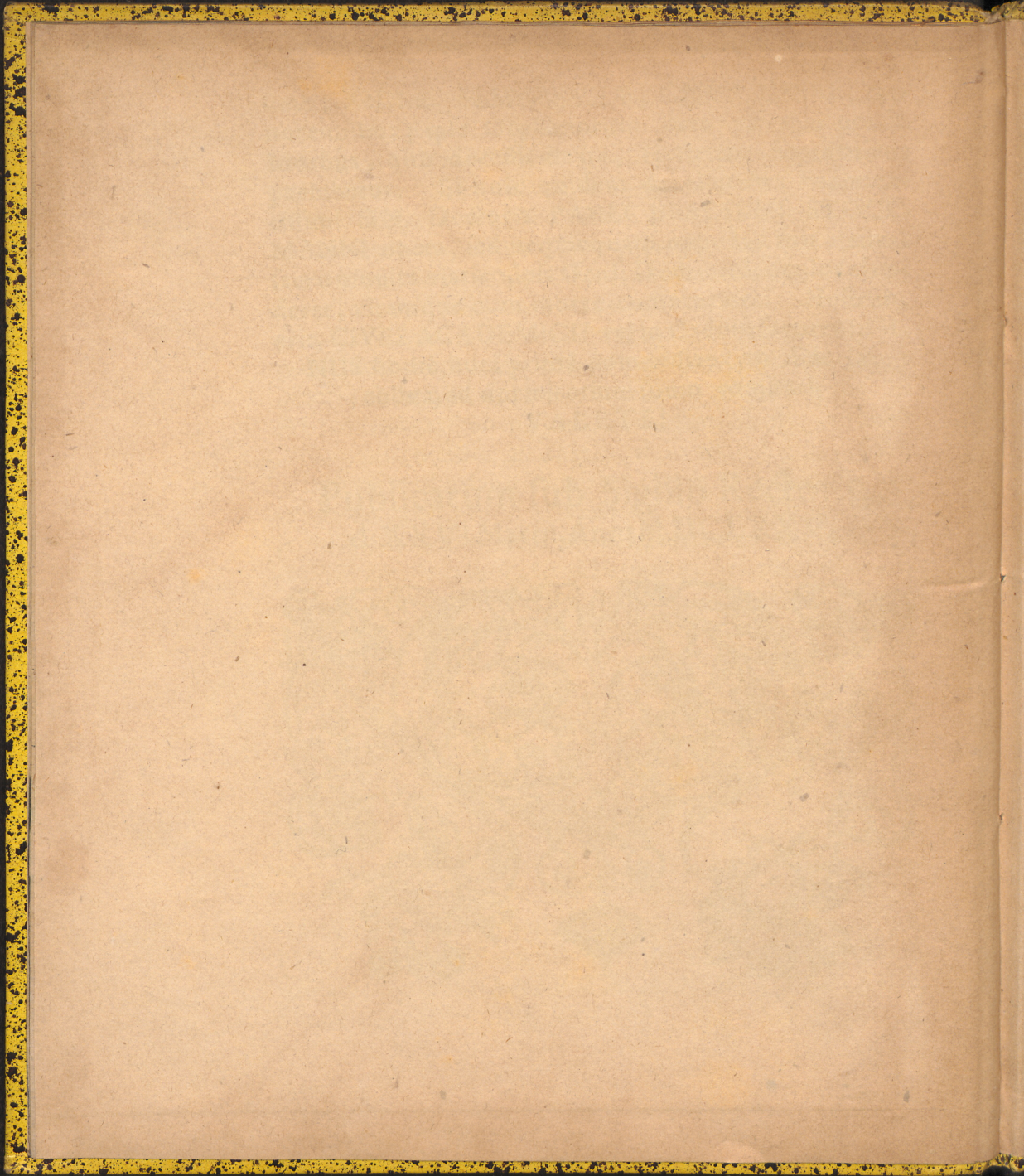
sive circularem Umbram, nisi à corpore rotundo pro-
venire posse, sciatur. Neque verò rotunditati officii-
unt montes, quantumvis superficiem inæqualem red-
dant, asperamve; quòd nulla eorundem, altissimorum
licet, ad Universum globum sit proportio: unde nec
in repræsentatione Umbræ allegatæ, tumidi hacte-
nus quicquam est observatum. Utrum sit revera in-
nobis Lux, à Patre luminum; an fucus tantùm, aut
Color Spiritûs tenebrarum, lucem sæpe mentientis;
quinam ejus sint, & quam magni in nobis motus; nisi
ex hominis interioris Umbris, factis puta, dictis, mo-
ribus, motibus, ipso deniq; Vultu, speculo animi lucidis-
simo, facilius investigaveris nunquam. Atq; ô felices bea-
tosque: quos, luce tandem deficiente, nocteque longâ
ingruente, suarum haut pœniteat umbrarum, pigeat-
ve! Hos inter, Bearè sanctam CATHARINAM
TARNOVIAM, nostra nos Pietas, CIVES A CA-
DEMICI! referre jubet. Nata ea, velut ex rela-
tionè habemus, hoc ipso est clarissimo loco, Anno hu-
jus Seculi vigesimo septimo, Mense Octobri, Patre ma-
ximè Reverendo, Amplissimo, atque Excellentissimo,
Domino JOANNE TARNOVIO, Sacro Sanctæ
Theologiæ, dum viveret, Doctori, ejusdemque, in hâc
Universitate, Professore celebratissimo: Matre verò,
ELISABETHA Knörcken / Matronâ, omni virtutum,
in sequiorem quidem Sexum cadentium, elogio ornan-
dâ. Avus paternus fuit Plurimum Reverendus atque
Clarissimus, DN. HERMANNUS TARNOVIUS,
Pastor Ecclesiæ Greivismuhlenensis quondam fidelissimus.
Avum Maternum habuit, Clarissimum atque Doctissi-
mum, DN. GEORGIUM KNORKENIUM, Philoso-
phiæ Magistrum præstantissimum; Aviam maternam,
CATHA-

CATHARINAM KRULLEN, ex antiquo Krulliorum
Stemmate oriundam. Proavus maternus extitit Cla-
rissimus pariter ac Spectatissimus PETRUS Rnörcke/
Notarius publicus immatriculatus: Proavia materna;
ELISABETHA PETERSEN, eximia plane Vir-
tutis Matrona. Renata, initiationis Sacramento, so-
lerti semper educatione, à piissimis Parentibus, fuit cu-
rata: qui uti ipsi, exactum pietatis virtutisque reliquæ,
omnibus præstabant exemplum; sic ante omnia id
agebant sedulo, ut, simili studio, hæc Sua advesceret.
Et feliciter etiam ea succedebat cura: quod & prona-
ubique, piè defunctæ indoles, ad optima ferretur; &
deesse, tam sanctis curis, divina benedictio, nec posset,
nec vellet. Hæc ergo, Patriam sollicitudinem promo-
vente, id eveniebat, ut pietatis non modò, ac virtu-
tis sœmineæ exercitio; sed & rerum domesticarum,
ritè administrandarum prudentiâ, indies magis specta-
tior esse inciperet, orbatæque Patre charissimo, in sola-
men debitum sese Matri præberet. Allectus eâ laude,
quem in Frontispicio nominavimus, Dominus SVAN-
TENIUS, hanc unam futuræ vitæ fortunæque Sociam,
Anno M. DC. XLVII. publicâ Nuptiarum solemnitate,
sibi junxit. Neque verò improle hoc conjugium fuit:
cujus octo pignora beatè sancta salutavit. Ex Hisce,
primò & septimò nata, haud longe post ortum, obiere:
Cæteris superstitantibus, obitumque Matris acerbe lu-
gentibus, MAGDALENÆ, Pl. Reverendi atque Cla-
rissimi DN. JOHANNIS DIETERICI Tuschherrers/
Pastoris in Holsatiâ fidelissimi Conjugi; nec non ENO-
CHO, Philosophiæ Magistro fulgidissimo; JOANNI
CHRISTOPHORO, S. S. Theol. Studio solertis-
simo;

limo; ANNÆ, ELISABETHÆ, CHRISTIANO, mi-
norennibus; ipse Orphanorum Pater ex alto præsit.
Morbus, quo decessit Beata, Hysterico-Scorbuticus
perhibetur. Et huic quidem debellando, Experien-
tissimi DN. Doctoris PAULI JOACHIMI STOCK-
MANNI opera, sed nequicquam opposita fuit: cum
sacro munita viatico, ipsa Oculi Dominicâ, oculos clau-
deret, vitamque cum morte commutaret. Nostrum
erit, CIVES ACADEMICI! vel in Ordinis favorem, FU-
NUS hodiè, horâ primâ pomeridianâ, in Æde Ja-
cobæ, ad dormitorium suum comitari.
VALETE!

Publicatum sub Sigillo Rectoris,
d XXVI Martii, Anni M, DC, LXXV.

CATHARINAM KRULLEN, ex antiquo
stemmate oriundam. Proavus maternus
rissimus pariter ac spectatissimus PETRU
Notarius publicus immatriculatus: Proa
ELISABETHA PETERSEN, eximia
tutis Matrona. Renata, initiationis Sacra
lerti semper educatione, à piissimis Parenti
rata: qui uti ipsi, exactum pietatis virtutis
omnibus præstabant exemplum; sic au
agebant sedulo, ut, simili studio, hæc Sua
Et feliciter etiam ea succedebat cura: quod
ubique, piè defunctæ indoles, ad optima
deesse, tam sanctis curis, divina benedictio
nec vellet. Hæc ergo, Patriam sollicitudin
vente, id eveniebat, ut pietatis non mod
tis sœmineæ exercitio; sed & rerum dom
ritè administrandarum prudentiâ, indies m
tior esse inciperet, orbatæque Patre chariss
men debitum sese Matri præberet. Allect
quem in Frontispicio nominavimus, Domini
TENIUS, hanc unam futuræ vitæ fortunæ
Anno M. DC. XLVII. publicâ Nuptiarum
sibi junxit. Neque verò improle hoc conj
cujus octo pignora beatè functa salutavit.
primò & septimò nata, haud longe post or
Cæteris superstantibus, obitumque Matr
gentibus, MAGDALENÆ, Pl. Reverendi
rissimi DN. JOHANNIS DIETERICI Tu
Pastoris in Holsatiâ fidelissimi Conjugi; ne
CHO, Philosophiæ Magistro fulgidissimo;
CHRISTOPHORO, S. S. Theol. Studi

